

כב:

עין משפט
נר מצוה

קרבן א מיי פיר' טעג
אזאלס א טעג
שעין דרייבן א טעג מיי
פירן אלס טעף וז:
קרבן ב מיי' אס פיר' טעג
טו טעג א טעג טעג
אס טעף ח:
קרבן ג מיי' אס פיר'
אלס א טעג אס
טעג טעג א טעג
טעג טעג א טעג
ד:
קרבן ד מיי' אס
האלס ו א טעג
טעג טעג א טעג
טעג טעג א טעג
ה:
קרבן ו מיי' אס פיר'
האלס ז א טעג אס
טעג טעג א טעג
טעג טעג א טעג
ו:
קרבן ז טעג' אס טעג
זח:
קרבן ח מיי' אס טעג
אס טעג י:
קרבן ט מיי' אס
האלס א טעג טעג
טעג טעג א טעג
אס טעג יח:
קרבן י מיי' אס פיר'
האלס ב א טעג
טעג טעג א טעג
טעג טעג א טעג
יח:
קרבן יא מיי' אס אל'
אלס א טעג טעג
טעג טעג א טעג
טעג טעג א טעג
יא:

לעזי רע"י

להכליב. קנט"ר
[קוסדר"א]. לתפור.

דבינו חנאל

[illegible]

מעשה בנדרה הדור. אין זה מעשה לסתור דהא דמננע ונא חלץ זהו מפני גדול ה' הדור שעמו ובסמ' שמחוט (פ"ט) וקטני עלה ואין ראוי לחלק כבוד לו והאחרים הראויין לחלקו חף על אציו ועל אמו ואין ראויין אציו חולץ כדי שלא יחלשו אחרים ומעשה בר' יעקב כו' :

דרגל אינו מצטל דבר זה
דלמארטין זירושלמי רבי שמואל בר
אבחימי דמנה תלמי יומין קמי מועדא
שאל לרבי מנא א"ל כל דבר שרש
תחלו צו' ולי' הרגל מפסיק צרס הכא
עד שיטלח פרע ויגערו צו חצירי
ויחמרו לו לא מעמענו וצשמחה נמי
אשכחנא הכא י"צ חדש ואין רגל
מצטל ויש ספרים שכתבו צין אור
יגערו צו חצירי זירושלמי ונראה
שהוא טעות סופרים כי אם כמו
שמחמי עד שיטלח פרע ויגערו צו:
ולשמחה מריעות.
צקונטרס סעודות
שעושים ריעים ואהובים זה לזה וצ"ל
דדוקא לשמחת מריעות מותר לאחרי
לי' יום אבל שמחת חתן אסור אפילו
לאחרי לי' יום. והא תניא לשמחה לי'
למריעות לי' וה"ל פריך צריס פ"ה
דבבא מילעא (דף טז. ב.) והא לי' פ"ה
קמי וכן צפ"ק דסגדריין (דף טז. ב.) גבי
וימון צג' וצברת המזון צג' וטובא
איכא ויש מקומות שאינו שולל כגון
צפ"ק דגדריס (דף טז. ב.) גבי אסור
אסור וצברק גיד הנשה (חולין דף
צט. א.) גבי אסורות אסורות וצפרק
צית כור (צ"ב דף קד.) גבי צית כור
צית מוכר כל צית כור וי"ל ולשמחת
מריעות מותר ליכנס ללחלח ואין
בצסעודת חתן אייריין הא דלמריין
זירושלמי וצמכתת שמחת (פ"ט)
אם היה סעודה של מנוה מותר לא
ידענא מהו קורא סעודת מנוה
להמיר בצבל אם דוקא סעודת קידוש
ר"ח פירש הר"א צס צמיון שמשון
לסעודת צרית מילא מותר ליכנס
ללא חציצא שמהה דלמריין צפ"ק
דכחצות (דף טז. ב.) ללא מצריקין צה
שהשמחה צמעונו משום דטרידי
ויליכא שמחה ולהר"א לא היה פשוט
דברע משמחת מריעות וגם פירש
דאסור לאכול אפי' עם המשמשין
ואין לחלק צין סעודת המשמשין
לסעודה עצמה ופסק דניכסה צלא
אכילה שרי ללא שמחה דלמריין
ושמיה וצתוספות הרב פוסק כלשנא
דלמימר דמיקל טפי:

אחד האיש ואחד האשה. וצמוס'
הרב פוסק כ"ש צן אלעזר
דהלכה כדברי המיקל ולא ידענא מאי
קאמר דלקמן (דף טו:) אמרינן
אצילות לחוד וקריעה לחוד:
רבי

במל"א ב"ד שמת כל בתי מדרשות שבעירו במילין בדרום היושבין בדרום יושבין בצפון" נשיא שמת בת

על כל המחים נכנס לבית המשתה לאחר שלשים יום מגדל שער עד שיגיעו בו חביריו. על כל המחים נכנס לבית המשתה לאחר שלשים יום מגדל שער עד שיגיעו בו חביריו. על כל המחים נכנס לבית המשתה לאחר שלשים יום מגדל שער עד שיגיעו בו חביריו.

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

וְלֹא חוֹץ. כְּתִיבוֹ: וּנְמַעַ. הֶאֱחָל וְלֹא חָץ מִשּׁוּם כְּבוֹד גָּדוֹל הָדוּר שְׁעָמוּ שָׂבָשָׁב לַחֲלוּץ גַּם הוּא: אֵלֶּה לִמְד' גָּדוֹל הָדוּר שְׁעָמוּ ר' יַעֲקֹב. וּרְצִי הוּא אֲחָל: עַד שִׁיגְעֵרוּ צוּ חֲצִיּוֹ. שֶׁכֵּר גִּילָל פֶּרַע יוֹתֵר מִדָּאִי: אֲמַר רַבָּה. הֵא דַּמְנִיָּא נִכְנַס לְצִית הַמַּסְתָּה לְאַחַר ל' יוֹם: לְשִׁמְשֻׁתָּהּ

מריעות. סעודה שעושין ריעות
וארובים זה עם זה ולא היו שמחה
כל כך אבל סעודה דשמחה כגון
דינשואין לא: הא **צריסותא** הא
צפורנוסא: אריסא היינו שמתחיל
אחד ממן לעשות סעודה ומלה
לכולם כדי שיעשו גם הם נמי כך
לאותה סעודה אינו נכנס עד לאחר
ששים יום אבל צפורנוסא שמשלם
להם סעודות שנעשו לו יכנס לאלתר
שאי אפשר לו שלא לשלם:
ואפיקרסותו. שעל ראשו אינה מעכבת
כלומר אינו צריך לקרעה: **אחד איש**
ואחד אשה. חייבין לקרוע: **האשה**.
שמת אביה או אמה קורעת חלוק
התחתון משום נגיעות: **ומהורס**. הקרע
לאחוריה: **וחוורס וקורעס העליון**.
והתחתון ממכה לבה: **רלס מנדיל**
קמי שפה. שאינו צפה שלפני הזואר
אלא קמי שפה שלפני השפה שלפני
הזואר שאינה קרועה וקורע תחתיה
כדי שיהיה נראה הקרע: **רלס איש**
מנדיל. אלא קורע של בית הזואר
אע"ג דאינו נראה הקרע דהכל בית
הזואר הוא: **על אציו ועל אמו מנדיל**.
קמי שפה כדי שיהא נראה הקרע:
קרע של חיפלה. כלומר לא ילא ידי
קריעה לפי דנראה דבית זואר הוא
הכל: **ויקרעס לשנים**. אין קורעין
אלא שגרה כשנים מנדיל קמי שפה:
ונראה בית הזואר קרע אחר:
שולג. באשטרי"ר: **מאשה**. קנט"ר
חופר כדרכו: **קורע כגלי**. סכין
כדי שלא יפסיד הבגד: **קורע**
מזנפים. תחת המקטורין שלו שאינו
קורע ממחן לעיני הכל: **וכן לגשיא**.
קורע ממחן: **לא הושוו**. רבו ואב
צ"ד וגשיא וכל הך דתני במתניתין
לאציו ולאמו: **אנא לאציו**. שאין
מתאחים לעולם אבל לא הושוו לאציו
ולאמו לקרוע ממחן להאי לא הושוו
דעל אציו קורע ממחן ועל כוון
אינו קורע ממחן: **כפי אפסותא**. הפוך
המכתשת ועמוד עליה וקרע כדי
שיראה כל העם כשחקרע: **החס**. ממונה
על העיר שמקיים ממנו הוראה:
חולג. כתף מיימין: **בית מדפשו**
בגלין. אותם שרגליין ללמוד תורה מדפשו:
וקורין

נשים רצה קודם ביד רצה קודם בכלי על אביו ועל אמו
א א"ר יוחנן ^ז על כל המתים כולן מבפנים על אביו
אמר רב חסדא ^ח וכן לנשיא מיתבי לא הושוו לאביו
בכר מאי לאו אפילו לנשיא לא לבר מנשיא נשיאה
(לרב חנן בר רבא) כפי אסיאתא וקום עלה ואחיו

ל על נשיא מכאן ומכאן ת"ר פ חכם שמת בית מדרשו
ננסין לביהכ"נ ומשנין את מקומן היושבין בצפון יושבין
ומדרשות כולן במילין ובני הכנסת נכנסין לבית הכנסת
וקורין

מִתְנַן, כָּפִי אֲסִיתָא וְקוּם עֲלֶיהָ וְאַחֵר קָרִיעָה לְעֻמָּא. עַל חֹכֵם חוֹלֵץ מִמֶּיִן. עַל אֵב בֵּית דִּין מִשְׁמַט כָּל מִדְּרוֹשׁ שְׁבַע עִירוֹ

וְיוֹמָם שֶׁנִּשְׁנִי אֶת מִקוֹמָן הַיּוֹשֵׁבִין בְּצִפוֹן יוֹשֵׁבִין בְּרוֹם בְּרוֹם יוֹשֵׁבִין בְּצִפוֹן. נָשִׂיא שְׁמַט כָּל בְּתִי מִדְּ

מסורת הש"ס

[illegible]

ורה אור השלם

- וַיִּחְזַק דָּוִד בַּבְּגָדִיו
וַיִּקְרָעוּ וְגַם כָּל הָאֲנָשִׁים
שָׂרָא אֹתוֹ:

- וְאֵלֶּשֶׁע רָאָה וְהוּא
נָעַק אָבִי אָבִי רֶכֶב
וְיִשְׂרָאֵל וּפְרָשָׁיו וְלֹא
נָהָּ עוֹד וַיִּחָסֵּךְ בְּבִגְדָיו
קָרָעַם לִשְׁנַיִם קָרָעִים:
מַלְכִּים בְּבִיב

מוסף רש"י

אשר. שוללתו
אלתר. אפילו תוך שבעה
(לקמן כו:).

בינו חננאל (המשך)

[illegible]

תנו, כפי אסיאת וקום עליה ואחרי קריעה לעמא. על חכם חורץ מימין. על אב בית דין משמאל. על נשיא מיכן ומיכן. פירוש חליצת כתף. ת"ר חכם שמת מדרשו בטל. אב בית דין שמת כל מדרשות שבעירו בטילין, ובני הכנסת נכנסין ומשנין את מקומן היושבין בצפון יושבין בדרום בדרום יושבין בצפון. נשיא שמת כל בתי מדרשות בטילין, ונכנסין לכנסת